

वा० रा०

यत्र पितरः सागराः भस्मराशीकृताः ॥ तत्र देशे जगामेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ चुक्रोश भस्मीभूतपितृनितिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ विसार्य समंतात् सार्येत्यर्थः ॥ निपुणां दूरविवेचन
समर्थी ॥ पितृणां मातुलं सुपर्णभगिनीसुमतिरिति प्रागुक्तत्वात् ॥ अनिलोपमं वेगेन वायूपमं ॥ १६ ॥ लोकसंमतः लोकहितः एतन्मूलकतया सर्वलोकहितगंगाया भूलो
के अवतारणात् ॥ १७ ॥ हियस्मात्कपिलेन दग्धाः ॥ यतश्च महाबलाः महाबलवत्त्वेन प्रायश्चित्तमर्यादातिक्रान्तपापवन्तोऽतोलौकिकं सलिलं दातुं नार्हसि ॥ चंडालादुदका

॥ ७६ ॥

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा जगाम लघुविक्रमः ॥ भस्मराशीकृता यत्र पितरस्तस्य सागराः ॥ १२ ॥ सदुःखवशमापन्नस्त्वसमं जसुतस्तदा ॥ चु
क्रोश परमार्तस्तु वधात्तेषां सुदुःखितः ॥ १३ ॥ यज्ञियं च हयंतत्र चरंतमविदूरतः ॥ ददर्श पुरुषव्याघ्रो दुःखशोकसमन्वितः ॥ १४ ॥ स
तेषां राजपुत्राणां कर्तुं कामो जलक्रियां ॥ स जलार्थी महातेजानचापश्यज्जलाशयं ॥ १५ ॥ विसार्य निपुणां दृष्टिततोऽपश्यत्स्वगाधिपं ॥
पितृणां मातुलं रामसुपर्णमनिलोपमं ॥ १६ ॥ स चैनमब्रवीद्वाक्यं वै न ते यो महाबलः ॥ मा शुचः पुरुषव्याघ्रवधोयं लोकसंमतः ॥ १७ ॥
कपिलेनाप्रमेयेण दग्धा हीमे महाबलाः ॥ सलिलं नार्हसे प्राज्ञ दातुं मे पांहिलौकिकं ॥ १८ ॥ गंगा हिमवतो ज्येष्ठा दुहिता पुरुषर्षभ ॥ तस्यां
कुरु महाबाहो पितृणां सलिलक्रियां ॥ १९ ॥ भस्मराशीकृताने तान्प्लावयेत्लोकपावनी ॥ तया क्लिन्नमिदं भस्म गंगया लोकक्रान्तया ॥ प
टिपुत्रसहस्राणि स्वर्गलोकं गमिष्यति ॥ २० ॥

त्सर्पाद्वैद्युताद्ब्राह्मणादपि ॥ दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्मणां ॥ उदकं पिडनं च न तेषां तु विधीय
ते इति स्मृतेः ॥ प्रकृते ब्राह्मणाद्वधः महापापित्वं च ॥ १८ ॥ १९ ॥ तर्हि देवलोकं गत्वा गंगोदकेन क्रियाकार्या नित्याह ॥ भस्मेति ॥ यदा प्लावयेत् तदा गंगया क्लिन्नं सितं इदं
भस्म हे पुत्र पटिंसहस्राणि सागरान् स्वर्गलोकं गमिष्यति प्रापयिष्यतीत्यर्थः ॥ नयिष्यतीति पाठेनेष्यतीत्यर्थः ॥ अनेन सगरपुत्राणां मन्वायुक्तप्रायश्चित्ताविषयत्वं सूचितं ॥
तथा यश्चित्तविषयाणामपि पापिनां पुद्गलस्य गंगाजलस्पर्शः सर्वपापप्रायश्चित्तमिति सूचितं ॥ अकृतप्रायश्चित्तानामपि महापातकिना मौर्ध्वदेहिकायोग्यानां गंगाजलस्य
पुद्गलानां विनापि प्रायश्चित्तांतरं तत्काले एव सकलौर्ध्वदेहिकक्रियायोग्यत्वं सूचितं ॥ २० ॥

वा० कां०

॥ ७६ ॥